

11.	P	Prošnji dan	Otoče	17.30	prošnja maša
12.	T	Prošnji dan	Dobrava	17.30	prošnja maša
13.	S	Prošnji dan	Kamna Gorica	17.30	prošnja maša
14.	Č	GOSPODOV VNEBOHOD	Dobrava	17.30	† Marico Frelih, dar Fistrovi
15.	P	Zofija, mučenka	Kamna Gorica		maše v fari ne bo
16.	S	Janez Nepomuk, mučenec	Kamna Gorica	17.00	po namenu
17.	N	7.VELIKONOČNA NEDELJA	Dobrava	8.00	po namenu
18.	P	Janez I., papež	Otoče	17.30	†† Ivana in starše Demšar
19.	T	Leonard, duh. <i>VABLJENI!</i>	Kamna Gorica	17.30 18.00	†† Janka in Helenco Pogačnik sestanek za ŽPS
20.	S	Bernardin, duhovnik	Kamna Gorica		maše v fari ne bo
21.	Č	Teobald, škof	Dobrava		maše v fari ne bo
22.	P	Julija, mučenka	Kamna Gorica	17.30	po namenu
23.	S	Renata, spokor.	Dobrava	17.00	z birmanci v Gardaland v zahvalo za 40. let zakona
24.	N	BINKOŠTI	Kamna Gorica	8.00	za farane

PRIPOROČAM SE ZA MAŠNE NAMENE.

Škofje delegati škofovskih konferenc držav članic Evropske unije, zbrani na spomladanskem plenarnem zasedanju Komisije škofovskih konferenc Evropske unije (COMECE) v Nikoziji na Cipru, so 28. aprila objavili izjavo z naslovom *Nujen poziv k iskanju miru in njegovemu uresničevanju*. V njej izražajo solidarnost z vsemi, ki trpijo zaradi vojn, nasilja, nestabilnosti in krivic, zlasti v Sveti deželi, Libanonu, Iranu in širši regiji Bližnjega vzhoda, pa tudi v Ukrajini, Sudanu in drugih delih sveta. V dokumentu se škofje pridružujejo pozivom papeža Leona XIV., naj tisti, ki imajo orožje, to orožje odložijo, tisti, ki imajo moč sprožati vojne, pa izberejo mir. Poudarjajo, da ne gre za mir, vsiljen s silo, temveč za mir, ki se rojeva iz dialoga, srečanja in zavrnitve želje po prevladi nad drugimi... *Vir. splet RKC*

Izdala župnija Kamna Gorica. Odgovarja: Marko Avsenik, žup. upravitelj.

El. naslov: marko.avszenik@rkc.si Telefon: 041 614 964

ŽUPNIJSKI LIST ŽUPNIJE KAMNA GORICA

Letnik 3. Št. 10. (od 10. 5. do 24. 5. 2026)

GOSPODOV VNEBOHOD

Kako naj razumemo, da je Gospod Jezus Kristus štirideseti dan po vstajenju odšel v nebo? Platon, eden največjih učiteljev človeštva, je z mitom o votlini na razumljiv način izrazil pomen nebes. »Predstavljajte si,« je rekel Platon, »tale prizor: Ljudje so zaprti v zadnji del neke votline, s hrbti obrnjeni proti vhodu. Zvezani so tako, da lahko gledajo le naprej, v steno, ki je pred njimi. Za njihovimi hrbti – za zidom – so ljudje, ki prihajajo in odhajajo, v rokah ali na glavi pa nosijo različne predmete. Med vhomom v votlino in med ljudmi z različnimi predmeti je ogenj, ki meče njihove sence na zadnjo steno votline; to je edina stvar, ki jo zaporniki lahko vidijo. Ker nikoli niso videli ničesar drugega, vključeni ljudje v votlini mislijo, da so tiste sence edina resničnost in da ne obstaja nič drugega. Če se komu uspe osvoboditi in priti ven, pa se pozneje vrne in skuša zapornikom povedati, kako je v resnici, ga ti ubijejo, misleč, da se mu je zaradi premočne svetlobe zmešalo.

Takšen je položaj nas ljudi, ki živimo na zemlji. Ves svet je ena sama votlina. Stvari, za katere mislimo, da so resnične, niso nič drugega, kot le sence stvari, ki so zgoraj v nebesih. To so posnetki nebeških resničnosti. Potrebno se je osvoboditi telesa, ki nas priklepa na snov in na privide, 'zapustiti votlino', da bi spoznali pravo resničnost.« Platon je torej že času pred Jezusovim rojstvom razumel, da nebesa, dokončna človekova domovina, niso nekaj snovnega, postavljenega v oddaljen del vesolja. To je kakovostno drugačno nebo, zunaj časa in prostora. On ga je poimenoval »svet idej« ali onkraj nebesno.

Platonovo misel je mojstrsko povzel veliki slikar Raffaello Santi v slavni sliki Atenska šola. Na njej vidimo Platona in Aristotela, dva velika filozofa starega veka, ki sta predstavljena v nasprotnih držah. Aristotel z roko, ki kaže navzdol, govori, da je resničnost na zemlji in da mora naše vedenje izhajati iz stvari, ki so vidne in otipljive; Platon, s prstom iztegnjenim navzgor, pa nas spominja, da je resničnost zgoraj, v nebesih. Danes smo vsi, eni bolj drugi manj, »aristotelški«, vsi s pogledom pozorno obrnjenim proti zemlji. Vsem bi bil koristen ščepec platonizma. Nekateri stavki iz Svetega pisma se zdijo kopije platonskega pogleda na stvari. Mož z Raffaellove slike, ki ima prst uperjen proti nebu, bi bil prav lahko sv. Pavel, ko pravi: »Če ste torej vstali s Kristusom, iščite to, kar je zgoraj, kjer je Kristus, sedeč na Božji desnici. Mislite na to, kar je zgoraj, ne na to, kar je na zemlji« (Kol 3,1–2)...

V resnici pa kristjani za razliko od Platona ne razmišljamo več v prostorskih okvirih tukaj doli in tam gori, ampak v časovnih okvirih. Ko govorimo o nebesih, teh ne razumemo kot kraja nad nami, ampak kot dogodek, ki je pred nami in mu gremo naproti - prihodnost. Saj sta angela ob Gospodovem vnebohodu apostolom rekla: »Kaj stojite in gledate v nebo? Ta Jezus, ki je bil vzet od vas v nebo, bo prišel prav tako, kakor ste ga videli iti v nebo.«

NEKAJ MISLI PAPEŽA LEONA XIV.

V petek 8. maja, smo se spomnili 1. obletnice izvolitve sedanjega papeža Leona XIV. na apostolski sedež. Danes, na papeško nedeljo smo **povabljeni k molitvi zanj**. Spomnimo se nekaterih poudarkov, ki jih je v tem letu svojega pontifikata izpostavil:

Pogosto se ukvarjamo s poučevanjem nauka, kako živeti vero ... vendar pozabljamo, da je **naša prva naloga učiti, kaj pomeni poznati Jezusa Kristusa, in pričevati o tem, kako blizu smo Gospodu**. To pomeni, da najprej vero sami živimo in jo delimo z drugimi.

Še vedno se imam za misijonarja. **Moja poklicanost, tako kot poklicanost vsakega kristjana, je biti misijonar**, oznanjati evangelij, kjerkoli je.

Predvsem je treba biti „katoličan“: včasih je škof v nevarnosti, da se osredotoči le na lokalno okolje. Vendar je dobro, da ima škof veliko širši pogled na Cerkev in stvarnost ter da doživlja to univerzalnost Cerkve.

V nenehnem prenavljanju Cerkve, h kateri nas vabi papež Frančišek, je **velika priložnost**. Resnično verjamem, da je Sveti Duh v tem času zelo navzoč v Cerkv in nas vabi k prenovi, zato smo poklicani k veliki odgovornosti, da živimo to, čemur pravim nova drža.

Temu svetu, ki nam je zaupan in v katerem smo, kot nas je večkrat poučil papež Frančišek, **smo poklicani pričevati o veseli veri v Jezusa Odrešenika**. Zato moramo tudi mi kot apostol Peter nujno ponavljati: „Ti si Kristus, Sin živega Boga“.

Bog nas ljubi, Bog ljubi vse vas in zlo ne bo zmagovalo! Vsi smo v Božjih rokah. Zato brez strahu, združeni z roko v roki z Bogom in drug z drugim pojdimo naprej. **Smo Kristusovi učenci**. Kristus gre pred nami. **Svet potrebuje njegovo luč**. **Človeštvo ga potrebuje kot most do Boga in njegove ljubezni**.

Rad bi bil z njegovo pomočjo zvest oskrbnik za dobro vsega skrivnostnega telesa Cerkve; da bi Cerkev tako bila vedno bolj mesto, postavljeno na gori, barka rešitve, ki pluje skozi valove zgodovine, svetilnik, ki razsvetljuje noči sveta.

V današnjem dramatičnem scenariju "tretje svetovne vojne po koščkih", kot je večkrat dejal papež Frančišek, se tudi jaz obračam na svetovne voditelje in ponavljam vedno aktualen poziv: „Nikoli več vojne!“

Prosimo našega nebeškega Očeta, da bi bili drug za drugega, vsak po svojem stanu, pastirji „po svojem srcu“, ki bi drug drugemu pomagali hoditi v ljubezni in resnici. Mladim pa pravim: „Ne bojte se!“

Cerkev mlade zelo potrebuje! Pomembno je, da so dekleta in fantje v naših skupnostih sprejeti, da jim znamo prisluhni, jih spodbuditi na njihovi poklicni poti in da lahko vidijo v nas vzor velikodušne predanosti Bogu ter bratom in sestram.

Papež Leon XIV.: KAKO PRAVILNO RAZUMETI POBOŽNOST DO MARIJE

Zakaj je maj Marijin mesec in kako o marijanski pobožnosti premišljuje papež? Pri **vatikanskih medijih so pripravili pregled njegovih misli**. Kot spominjajo, je mesec maj tradicionalno posvečen Devici Mariji. Majske slovesnosti in majske oltarji so izraz posebne katoliške marijanske pobožnosti, simbolika pa izhaja iz pisanega razcveta narave. Ta pomladni mesec je posvečen »najlepši izmed žena«, namreč Mariji, Božji Materi. Katoliška duhovnost Marijo ponekod imenuje tudi prvi cvet odrešenja, torej »pomlad odrešenja«.

Po zapisih sodeč je **prvo majske pobožnost**, besedno bogoslužje v čast Mariji, leta 1784 v severnoitalijanskem mestu Ferrara obhajal tamkajšnji red kamilijancev. Ta oblika marijanske pobožnosti se je skozi 19. stoletje širila onkraj meja Italije in se je sčasoma uveljavila v Katoliški Cerkvi po vsem svetu.

Papež Leon pa poudari: »**Bratje in sestre, marijanska duhovnost je v službi evangelija: razkriva njegovo preprostost**. Ljubezen do Marije iz Nazareta nas skupaj z njo dela Jezusove učence, nas vzgaja, da se vrnemo k Njemu, da premišljujemo in povezujemo življenjske dogodke, v katerih nas Vstali še vedno obiskuje in kliče.«

Prava marijanska pobožnost v Cerkv udejanja tudi Božjo nežnost: »**Marijina pot vodi za Jezusom, Jezusova pot pa vodi k vsakemu človeku, zlasti k ubogim, ranjenim in grešnikom**. Zato pristna marijanska duhovnost v Cerkv udejanja Božjo nežnost, njegovo materinskost.« »**Marijanska duhovnost nas potaplja v zgodovino, nad katero se je odprlo nebo, pomaga nam, da ošabne v mislih svojih src vidimo razkropljene, bogate odpuščene prazne**. Zavezuje nas, da lačne napolnimo z dobrotami, da dvigamo ponižne, da se spomnimo Božjega usmiljenja in da zaupamo v moč Njegove roke.« V nas vseh vsak dan prebuja poslanstvo: »**Njegovo kraljestvo namreč prihaja tako, da nas vključi, kakor je Marijo Bog prosil za njen 'da': ko ga je izgovorila enkrat, ga je potem dan za dnem ponavljala**.«

Leon XIV. je svoj pontifikat, pa tudi svojo življenjsko pot že pred tem, zaupal Marijini priprošnji. Dva dni po izvolitvi na papeški položaj, 10. maja 2025, je obiskal marijansko svetišče Marije, Matere dobrega sveta v Genazzanu, jugovzhodno od Rima. Na obletnico izvolitve na papeški položaj bo Leon XIV. obiskal svetišče Pompejske Rožnovenske Matere Božje v bližini Neaplja.

Marija, Mati dobrega sveta, je »spremljevalka, polna luči in modrosti«. Obisk njenega svetišča mu je bil še posebej pomemben, kot je zapisal v tamkajšnji knjigi za romarje in obiskovalce: »... v svetišču Marije, Matere dobrega sveta, ki me je vse življenje spremljala s svojo materinsko navzočnostjo, modrostjo in zgleodom svoje ljubezni do Sina, ki je vedno središče moje vere: pot, resnica in življenje. Hvala ti, Mati, za tvojo pomoč – spremljaj me pri tej novi nalogi.« ... Za papeža Leona XIV je bil Robert Prevost izvoljen 8. maja 2025, to je na »dan priprošnje k Pompejski Rožnovenski Materi Božji«, kot se je tega spominjal pred svojim prvim blagoslovom mestu in svetu: »**Naša Mati Marija vedno želi hoditi z nami, nam biti blizu ter nas podpirati s svojo priprošnjo in ljubeznijo**.«